

“ଦ୍ଵାଳାମୁଖୀ ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକର ସଂସ୍କାର କର, ନିଜର ଚାଳିଚଳନ, ଚେହେରା, ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।”

ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵନେହ, ସ୍ଵନେହର ସାଗରକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଖକୁ ଡାକି ଆଣିଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାବାଟ୍ଟକ ପ୍ରତି ବହୁତ ଭଲ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ଵନେହ ରହିଛି ଏବଂ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଵନେହ ଆଧାରରେ ବାବାଟ୍ଟକ ସମାନ ନିର୍ଗତ ହୋଇଯିବେ । ଏମିତି ବି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ଵନେହର ବିଷୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ପିଲାମାନେ ନିଜର ସ୍ଵନେହ ରୂପକ ତାରରେ ବାନ୍ଧି ସ୍ଵନେହର ସାଗରକୁ ମଧୁବନକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଡାକି ଆଣିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସ୍ଵନେହ ସଦା ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରହିଥାଉ । ଦିଲାରାମ ବାବାଟ୍ଟକ ପାଖରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ଲର ସ୍ଵନେହ ସଦାସର୍ବଦା ପହଞ୍ଚିବାରେ ଲାଗିଛି କିନ୍ତୁ କରମାନୁଷ୍ଠ ହିସାବରେ ନିର୍ଗତ ଅଛି । ବାବା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଵନେହର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଦିଲାରାମ ବାବା ସାଥୀରେ ରହିଥାଆନ୍ତୁ, କୌଣସି ବି ସନ୍ତାନ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ନ ରହୁ, ସର୍ବଦା ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହିଥାଉ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସର୍ବଦା ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି, ନା କେବେ କେବେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି? କାହିଁକିନା ଏକୃଷ୍ଟିଆ ହେବା ଦ୍ଵାରା ମାୟା ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ପାଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଦିଲାରାମଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଦିଲ୍ ଭିତରେ ରଖିଥାଅ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ସର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସଦାକାଳର ସ୍ଵନେହ । ତେବେ କେବେ କେବେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇଯାଉଛି, ନା ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଛି? ତେବେ ସବୁ ପିଲା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କ’ଣ କରିଛନ୍ତି? ବିଶେଷ କରି ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶା ରହିଛି ଯେ ସାଥୀରେ ଅଛୁ, ସାଥୀରେ ଯିବୁ ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ରାନ୍ଧି କରିବୁ । ଏମିତି ତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷ କରି ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ବାବାଟ୍ଟକୁ ଦିଲ୍ ସହିତ କଥା ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସମାନ ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବିଶେଷ କରି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ମହାରଥୀ ପିଲାମାନେ ତ ଅନୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇ ପାରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଳିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକର ପ୍ରକାଶମୟ ଚେହେରା ଏବଂ ତା’ ସହିତ ବାବାଟ୍ଟକ ଭଳି ନ୍ୟାୟା ପ୍ୟାୟା ଚାଳିଚଳନର ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି ।

ବ୍ରହ୍ମପାବାଟ୍ଟକୁ ତ ଦେଖିଛ, ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଅନ୍ତର୍ମ ସମୟ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ବାବାଟ୍ଟକର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁରଲୀରେ କେତେ ଥର ବାବା ବାବା ଶବ୍ଦ କହିଛନ୍ତି, ଶଶି କର ଦେଖ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁରଲୀରେ କେତେ ଥର ବାବା ବାବା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା, ହାବଭାବ ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ବିଶେଷ କରି ନୟନ ଏବଂ ମସ୍ତକ ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତ ଅନୁଭବୀ ଅଟ ଯାହାକି ବ୍ରହ୍ମପାବାଟ୍ଟକୁ ଦେଖିଲେ କ’ଣ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା? ବାପଦାଦା । କେବଳ ବାବା ଶବ୍ଦ କେହି କହୁ ନଥିଲେ, ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାପଦାଦା, ବାପଦାଦା ଶବ୍ଦ ଏକାଠି ବାହାରୁଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏହିଭଳି ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାଳିଚଳନ ଦ୍ଵାରା, ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକର ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵତଃ ହିଁ ଦେଖିବାବାଲାଟ୍ଟକ ଭିତରେ ଆସିଥାଉ । ଏବେ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଏହି ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ବା ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବା କରମ ଦ୍ଵାରା ବାବାଟ୍ଟକୁ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ । ତେଣୁ ଫଲୋ ଫାଦର କର । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ନିଜର ଚାଳିଚଳନ ତଥା ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା, ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ଵାରା, ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା, ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ବାବାଟ୍ଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ତ ଅନୁଭବ କରିଛ ନା! ଏକୃଷ୍ଟିଆ ବ୍ରହ୍ମପାଟ୍ଟକୁ ଦେଖୁନଥିଲେ, ବାପଦାଦାଟ୍ଟକୁ ହିଁ ଦେଖୁଥିଲେ । କାରଣ କ’ଣ? ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ସର୍ବଦା ନିଜର ନୟନରେ, ମସ୍ତକରେ ବାବାଟ୍ଟକୁ ସମାହିତ କରିନେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାପଦାଦାଟ୍ଟକୁ ସମାହିତ କରିଥିବା ନୟନ, ମୁଖମଣ୍ଡଳ, ଚାଳିଚଳନ

ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀରେ ଶିଖାଇବାବାଲା ବାବା ଅନୁଭବ ହୁଅନ୍ତୁ, ଇଏ ଯାହା ବି କହୁଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାବାଲା, ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବାବାଲା ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ବା ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସବୁ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଭଗବାନଙ୍କର ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ଭଗବାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛି । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମସ୍ତ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟିଯାକ ଗରୁପର ବିଶେଷତା ରହିଛି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ବିଶେଷ କରି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନେ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା ଯେଉଁମାନେକି ମିଟିଙ୍ଗରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ମିଟିଙ୍ଗରେ ଆସିଥିବା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଏହି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି ଯେ ମୋତେ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତାହେ ନିଜର ଚେହେରାର ଭାବ ଭଙ୍ଗୀ ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆଦିକାଳି ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଥିବା କଲ୍‌ସ୍ତାଣର ଭାବନା କାରଣରୁ ଅନେକ ଆତ୍ମା ତୁମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆସିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାନସିକ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମାନସିକ ସେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି ତା'ର ପ୍ରକମ୍ପନ ଚାରିଆଡେ କାହା ନା କାହା ପାଖରେ ନିଶ୍ଚିତ ପହଞ୍ଚୁଛି ଯେ ଆମକୁ କେଉଁଠାରୁ ଆଲୋକର କିରଣ, ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ କେଉଁଠୁ ଆସୁଛି ତାହା ଏବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ । ଆସୁଛି ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଭାରତର ବାପଦାଦାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆସୁଛି, ଏହା ଏବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ । ନହେଲେ ତ ସମସ୍ତେ ଧାଇଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଆହୁରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଏଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ, ଯାହାକି ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିପାରିବେ । ଏବେ କିରଣ ପହଞ୍ଚିବା କେବଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କାହାର କାହାର କିରଣ ପହଞ୍ଚୁଛି, ଏବେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି, ସେଗୁଡିକ କିରଣ ପହଞ୍ଚିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ନ ହେବାର କାରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଯୋଗ ତ ଲଗାଉଛ, ଅମୃତବେଳାରେ ମଧ୍ୟ ବସୁଛ କିନ୍ତୁ ଦ୍ଵିତୀୟା ଯୋଗ ସ୍ଥିତିର କମି ରହୁଛି । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଥମେ ତ ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କିରଣ ଦେଉଛ ତାହା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟା ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ଯୋଗ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନ ହେବାରେ ବା କମି ହେବାରେ ତୁମର ସଂସ୍କାର ଯାହାକି ଏଥିରେ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି, ସେହି ସଂସ୍କାରଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ । ପୁରୁଷାରଥ ତ କରୁଛ, ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ ତେବେ ସଂସ୍କାର ମରି ତ ଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଜଳୁ ନାହିଁ । ଯେପରି ରାବଣକୁ କେବଳ ମାରୁ ନାହାନ୍ତି, ମାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଜଳାଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ମାରିବା ପରେ ଶରୀର ତ ରହୁଛି ନା, ତେଣୁ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଅମୃତବେଳାରେ ଯୋଗରେ ତ ବସୁଛ, କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ବା ଦ୍ଵିତୀୟା ସ୍ଵରୂପ କମ୍ ହେଉଛି । ମିଳନ ତ କରୁଛ, ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ନିଜ ଜୀବନର କଥାଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛ କିନ୍ତୁ ଲଗାତାର ଭାବରେ ଯୋଗ ଅଗ୍ନିରୂପ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର । ତେବେ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ମାରି ତ ଦେଉଛ, ସେଗୁଡିକ ମରି ବି ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ମଝିରେ ମଝିରେ ଭାବି ପଡୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଳିଯିବ ତେବେ ତା'ର ନାମ ରୂପ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ସବୁ ପିଲା ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଯେତିକି ଚାହୁଁଛୁ ସେତିକି ହେଉନାହିଁ ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ଏହି ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ବିଶେଷ କରି ମହାବୀର ପିଲାମାନେ ହିଁ ମିଟିଙ୍ଗକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଅରଥାତ୍ ମଧୁବନରେ କ'ଣ ଅଛି । ମଧୁବନ ଅରଥାତ୍ ବାବା । ମଧୁବନ କହିବା ମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତଙ୍କର କ'ଣ ମନେ ପଡିଯାଏ? ମଧୁବନର ବାବା । ତେଣୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଏହି କଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର ଯେ ମଧୁବନ କହିବା ଦ୍ଵାରା ମଧୁବନର ବାବା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି ତ! ମଧୁବନରେ ରହିବାବାଲାଙ୍କୁ କେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି? ମଧୁବନ ବାଲା ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ତଳେ ରହୁଥାନ୍ତି ଚାହେଁ ଉପରେ ରହୁଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଜିର ସଭାରେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ଏହି ଚମତ୍କାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖାଇବେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ମଧୁବନ ନିବାସୀତ୍ବର ଚେହେରାରୁ ଏବଂ ଚରିତ୍ରରୁ ବାବା, ବାବା ହିଁ ଦେଖାଯାଉ । ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବାବା ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । କାହିଁକିନା ମଧୁବନରେ ଯଦୃଃ ସେବାର ବଳ ଏବଂ ଫଳ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ଯଦିଓ ନେବାବାଲାତ୍ବ ଉପରେ ସବୁ କିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି କିନ୍ତୁ ମିଳୁଛି ନିଶ୍ଚିତ । ସଂସ୍କାରକୁ ଦେଖିବାରେ ବା ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇବାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ସବୁବେଳେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାପଦାଦାତ୍ବ ମଧୁବନର ପରତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ବାବାତ୍ବ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନତା ହୋଇଥିବା ଯଦୃଃ ସେବାକୁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି । ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନତ୍ବକୁ ଗୋଟିଏ ତ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଫଳ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ମଧୁବନକୁ ଆସୁଥିବା ଚାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ବା ନୁଆ ଆତ୍ମା ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ସେମାନତ୍ବର ସେବାର ମଧ୍ୟ ଫଳ ମିଳୁଛି । ଯଦୃଃ ସେବା ଅଟେ ନା, ସାଧାରଣ ସେବା ତ ନୁହେଁ ନା, ସେଥିପାଇଁ ଯଦୃଃ ସେବାର ଅତିରିକ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଯଦି କେହି ବି ମଧୁବନ ନିବାସୀ ବାପଦାଦାତ୍ବ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛି, ତେବେ ତାତ୍ବ ମଧ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ ପୁଣ୍ୟର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି । ଯଦିଓ ଏହି କଥା ମଧୁବନବାଲା ନିଜେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ କି ନ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ ବା ଏଥିପ୍ରତି ବେପରୁଆ ରହୁଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ବି ମଧୁବନର ସେବାର ପୁଣ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି, ତେବେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ । ଚାହେଁ ଯିଏ ଯେପରି ବି କାମ କରୁଥାଉ, ଯଦିଓ ସଫେଇ କାମ ମଧ୍ୟ କରୁଥାଉ କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ସାଧାରଣ କାମର ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ବହୁତ ମିଳୁଛି କାହିଁକିନା ବାବାତ୍ବ ଦ୍ଵାରା ରଚାଯାଇଥିବା ଯଦୃଃ ଅଟେ । ଏହି ଯଦୃଃ ହିଁ, ମଧୁବନରୁ ହିଁ ସମସ୍ତତ୍ବକୁ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ମଧୁବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ନ ଥାଆନ୍ତି । ମଧୁବନର ଏହିଭଳି ବାବାତ୍ବର ଆସିବାର, ମିଶିବାର ଏବଂ ମିଶାଇବାର ପାର୍ବତୀ ଉପାସ ଅନୁସାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ପରତ୍ଵେକ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ନିଜ ନିଜର ପୁଣ୍ୟର ଖାତାକୁ ଜାଣି, ଭଲ ଭାବରେ ଚିହ୍ନ ଏବଂ ମହାନ ପ୍ରାପ୍ତିର ସ୍ଵରୂପ ହୁଅ । ଯାହା ବି ହେଉଛି ତୁମର କାମ ହେଲା ବତମାନତ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା, ପହଞ୍ଚିବା ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଲ୍ଲୁ ବାହାର କରିଦେବା, ତୁମର ଦାୟିତ୍ଵ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଯଦି ତୁମେ ଭାରୁଛି କିଛି ତ ହେଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ । ଯାହାର ଦାୟିତ୍ଵ ତା'ର ପାପ ହେବ । ତୁମେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ । ଉପରକୁ ଦେଇଦେବା ତୁମର କାମ, କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେଲା, କାହିଁକି ନ ହେଲା, ଏଭଳି କାହିଁକି ନ ହେଲା, ସେଭଳି କାହିଁକି ନ ହେଲା, ଏହିଭଳି ଭାବିବାର ତୁମର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ବରଂ ଏଥିରେ ଆହୁରି ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବ । ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ଵ ମିଳୁଛି ତୁମେ ତାକୁ କ'ର, ବତତ୍ବ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ୟ ରୀତି ଅନୁସାରେ ହେବା ଦରକାର, ତୁମେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ, ନିଜର ପଦକୁ ଜାଣି ଏଭଳି କରତବ୍ୟ କର ଯାହାକି ତୁମର କରତବ୍ୟକୁ ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ମଧୁବନନିବାସୀତ୍ବ ପ୍ରତି ସମସ୍ତତ୍ବର ଭାବନା ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭାବନା ରଖିବାବାଲାତ୍ବକୁ ଭାବନାର ଫଳ ଦେଖାଅ । ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମଧୁବନବାଲାତ୍ବ ଭିତରେ କେହି କେହି ପିଲା ବହୁତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରବଳ ସ୍ଵପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇ, ବାବାତ୍ବର ସନ୍ଦେହୀ ହୋଇ ସହଯୋଗ ଦେବାବାଲା, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ବାପଦାଦା ମଧୁବନ ନିବାସୀତ୍ବଠାରୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ମଧୁବନନିବାସୀ ବାବାତ୍ବର ସବୁ ସନ୍ତାନ ଯଦୃଃ ସନ୍ଦେହୀ, ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତତ୍ବକୁ ବାବାତ୍ବର ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନତ୍ବର କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ, ଏହିଭଳି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରି କାହିଁକିନା ଯଦୃଃ ନିବାସୀ ଅଟ । ତେବେ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ରଚନା କରିଛନ୍ତି? ଯଦୃଃ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ନା । ଏବଂ ମଧୁବନର ଧରଣୀ ଯଦୃଃ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ଅଟେ । ଜାଣିଛ ନା ମଧୁବନର ମହିମାକୁ, ଯେଉଁମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦା ଏଠାରେ (ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଟିଭିରେ) ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆରୁ, ବହୁତ ଭଲ ।

ଏଠାକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍ବ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ସମସ୍ତତ୍ବକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ଯାହାଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନତ୍ବ ପାଖରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର କିରଣ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ଆତ୍ମାମାନତ୍ବ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ମିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନତ୍ବ ନିଜ ନିଜର ସହଯୋଗୀମାନତ୍ବର ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇବାରେ ଟିକିଏ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେବା କରାଉଛି, ରହିବାର, ଖାଇବା-ପିଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକାଂଶ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନତ୍ବ ଭିତରେ ଏଭଳି ଶକ୍ତି ଭରିଦିଅ

ଯାହାକି ବାବାଜୀଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଇ ତୁମର ସେବାସ୍ଥାନର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଏଭଳି ରଖନ୍ତୁ ଯାହାକି ଆଗନ୍ତୁକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଆରକ୍ଷଣ ଅନୁଭବ ହେଉ କାହିଁକିନା ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଯାହାକି ଆସିବା ମାତ୍ରକେ କିଛି ନୁଆ ଅନୁଭବ ହେଉ, ଦେଖିବାର ମଧ୍ୟ କିଛି ଅନୁଭବ ହେଉ, ଶୁଣିବାର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ, ଯୋଗର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉ, ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସେବା ଅଟେ । ନିଜେ ଯଦି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ଠିକ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସେବାସ୍ଥାନ ଉପରେ ଆପେ ଆପେ ପଡିବ । ଯେପରି ବାପଦାଦା ବା ବଡ଼ ବଡ଼ ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ, ଭାଇବ୍ରେଶନର ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ନା । ବାପଦାଦାଙ୍କ ଆସିବା ସମୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବଦଳିଯାଉଛି ନା । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, କାହିଁକିନା ଏବେ ଯଦି ନିଜର ସେବାସ୍ଥାନର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ତେବେ ଯାଇ ସଂସାରର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବଦଳିବ, ତୁମର ସେବାସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରଖିଛ କିନ୍ତୁ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟକୁ ଆହୁରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ଯାହାକୁ ବି ଦେଖନ୍ତୁ, ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ତୁମ ଚେହେରାରୁ, ଭାଇବ୍ରେଶନ ଅଥବା ମନୋବୃତ୍ତିରୁ ସବୁ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଆସୁରୀ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି, ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବି ମିଟିଙ୍ଗ୍ରେ ଆସିଛ, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ । ନଚେତ୍ ମିଟିଙ୍ଗ୍ରେ ନାମ କାହିଁକି ଦେଇଛ! ସାହସ ଅଛି ନା, ତେବେ ତ ତୁମର ନାମ ରହିଛି ନା ସେଥିପାଇଁ ନିଜର କରତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛ, ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି, କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସେହି ଚେଷ୍ଟାକୁ ଆଉ ଟିକିଏ ବଢାଅ । ବୁଝିପାରିଲା!

ଏବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ମିଟିଙ୍ଗ୍ବାଲା ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଜଗଦମ୍ବାଜୀଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଥିଲା, ବାବାଜୀଙ୍କର କହିବା ଏବଂ ଜଗଦମ୍ବାଜୀଙ୍କର କରିବା । ତୁମର ଦୀର୍ଘତ୍ଵର ମଧ୍ୟ ସେହି ଶବ୍ଦ ଥିଲା, ଅବ ଘର ଚଳନା ହେଁ, ଅବ ଘର ଚଳନା ହେଁ । ତୁମ ଦୀର୍ଘତ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା ଏବେ କରମାତୀତ ହେବାକୁ ପଡିବ, କରମାତୀତ ହେବାର କଲାସ କରାଇବା, କରମାତୀତର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରିବା । ତୁମର ପାଣ୍ଡବମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଚାଲିଗଲେଣି, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା ଯେ, ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ବିଦୟୀ କୁହାଯାଏ, ତେଣୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଭଳି ଗାୟନ ରହିଛି ବିଦୟୀ ପାଣ୍ଡବ, ତେବେ ପାଣ୍ଡବ ଶବ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରକେ କ'ଣ ମନେ ପଡେ? ବିଦୟୀ । ଯଦିଓ ଅକ୍ଷୋଣୀ ସେବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିଲେ ତେବେ ବି ପାଣ୍ଡବ ଶବ୍ଦ କହିବା ଡ଼ା଼ରା ବିଦୟ ମନେ ପଡିଥାଏ । ପାଣ୍ଡବ ପାଣ୍ଡବ ଜଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଦୟୀ । ଯେପରି ବି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥାଉ, ଅକ୍ଷୋଣୀ ସେନାଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ପାଣ୍ଡବପତିଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ବିଦୟୀ ହେଲେ ଏବଂ ବିଦୟକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଲେ । ଏବେ ସେହି ପାଣ୍ଡବମାନେ ବିଦୟୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଦୟୀ କରିବେ । ତେଣୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ କେଉଁ କଥା ପାଇଁ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି? ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ସାଥୀ ଅଟ । ବାବା ଯେପରି ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶିବଶକ୍ତିର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଯୁଗଳ କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପାଣ୍ଡବମାନେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁ ବିଶେଷତା ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ସେହି ସବୁ ବିଶେଷତାଗୁଡିକରେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେଇ ଆଗରେ ରଖିବାରେ ବହୁତ ଭଲ ଅଟ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଭଲରୁ ଭଲ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢିବାବାଲା ଅଟ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଦେଖି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ହାର ପିନ୍ଧାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗର ହାର ପିନ୍ଧାଅ । ବାହୁର ହାର ନୁହେଁ, ମନ ଭିତରେ ସହଯୋଗ ଦେବାର ହାର ପିନ୍ଧାଅ । ବାପଦାଦା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ପକେଟ୍ରେ ସହଯୋଗ ଦେବାର ନୋଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ରହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ କାହାର ଭୁଲକୁ ନୋଟ୍ କର ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗ ରୂପକ ନୋଟ୍ରେ ପକେଟ୍ ଭରପୁର ରହିଥିବା ଦରକାର । ଯେଉଁଠି ବି ଦେଖୁଛ ସହଯୋଗ ଦରକାର ତେବେ ସହଯୋଗର ନୋଟ୍ ଦେଇଦିଅ । କ'ଣ ଅଛି ତ ପକେଟ୍ରେ? ସହଯୋଗର ନୋଟ୍ ଅଛି? ଭରପୁର ଅଛି, ପକେଟ୍ ଭରପୁର ଅଛି? ଖାଲି ନାହିଁ ତ?

ତୁମେ ସହଯୋଗର ନୋଟ୍ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦର ହାର ପିନ୍ଧାଇବେ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମଭୀଷ ପାର୍ବତୀର ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନେ ଏବଂ ସୁକ୍ଷ୍ମବଚନ ନିବାସୀ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛି? ସେମାନେ ତାରିଖ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମର ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାଦିମାନେ ଏବଂ ଦାଦିମାନେ ତାରିଖକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାରିଖ ଶୁଣାଇବ ତ! ଶୁଣାଇବେ? ପରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା କୁହ ତାରିଖ ଦେବ? ନା କହିବ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ କ'ଣ ହେଉଛି । ଏଥିରେ ପରତ୍ତ୍ୱେକଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି? ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ବାକି ରହିଥିବା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦାହ ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ, ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତ ପାଖେଇ ଆସିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାର ଏହା ହିଁ ବିଧି ଅଟେ । ରହିଯାଇଥିବା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଗକୁ ଯେତେବେଳେ ମିଳନ ରତ୍ନ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଏବେ ତ ବହୁତ ଦିନ ମଝିରେ ରହିଛି । ପରତ୍ତ୍ୱେକ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସଂସ୍କାରର ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରି ସଂସ୍କାର କରିଚାଲ, ଏତେ ଦିନ ଅଛି ନା! ତେଣୁ କେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଆଗ ସିଦ୍ଧିକୁ ଯେତେବେଳେ ବାପଦାଦା ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ହାତ ଉଠାଇବୁ ଯେ ଆମର ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକର ସଂସ୍କାର ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନେ ଏବେ ହାତ ଉଠାଅ । ହୋଇଗଲା କହିବ ତ? ହାତ ତ ଉଠାଉଛି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବହୁତ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରହ୍ନା!

ବରଦାନ:- ଆଳସ୍ୟର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସରବଦା ଉଲ୍ଲାସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଆଳସ୍ୟ ରୂପରେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ହେଉଛି । ଏହି ଆଳସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷ ବିକାର ଅଟେ, ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସରବଦା ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ରୁହ । ଯେତେବେଳେ ରୋଜଗାର କରିବାର ଆନନ୍ଦ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ଆଳସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ଉଲ୍ଲାସକୁ କମ୍ କର ନାହିଁ । ଦେଖିବି, କରିବି, କରି ହିଁ ଦେବି, ହୋଇଯିବ..... ଏସବୁ ହେଲା ଆଳସ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ । ଏହିଭଳି ଆଳସ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଏହି କଥା ଭାବ ଯେ ମୋତେ ଯାହା କରିବାର ଅଛି, ଯେତିକି କରିବାର ଅଛି, ଏବେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ - ତେବେ କୁହାଯିବ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବତ୍ର ସେବାଧାରୀ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାବିବା ଏବଂ କହିବା ସମାନ ହୋଇଥିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲଗାବା:- ଅପବିତ୍ରତାର ବୀଜକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଚ୍ଛ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପବିତ୍ରତାର ଉତ୍ସାହି ସରବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୂପରେ ଜଳୁଥାଉ, ଟିକିଏ ବି ହଲଚଲରେ ନ ଥାଉ, ସରବଦା ଅଚଳ ରହିଥାଉ । ତେବେ ପବିତ୍ରତାର ଉତ୍ସାହି ଯେତିକି ଅଚଳ ହୋଇଥିବ, ସେତିକି ସହଜରେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ଜୟଜୟକାର ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ସରବଦା ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି କାରଣ ସମ୍ମୁଖି ହିଁ ସମର୍ଥୀର ଆଧାର ଅଟେ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମର୍ଥୀ ଅଛି ସେଠାରେ ମାୟା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ପାଖକୁ ମାୟା ଆସିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ ।